

Зара над Нёманам

www.mosty-zara.by

ГАЗЕТА ВЫДАЕЦЦА 3 1945 ГОДА

№25 (8835)

СЕРАДА,
1 красавіка 2015 года

Цана 1200 руб.

Стратегия для села

Президент Беларуси Александр Лукашенко 27 марта провел совещание по ситуации в сельскохозяйственной отрасли, проблемам и перспективам развития.

Глава государства потребовал отчета о реальной ситуации в сельском хозяйстве. Он напомнил, что в минувшем году принято несколько указов, направленных на улучшение ситуации в отрасли.

«Со всеми по вертикали в сельском хозяйстве договорились, что если Президент подписывает 3-5 указов, то сельское хозяйство вздохнет. Прошло немало времени, чтобы посмотреть - дышит сельское хозяйство или нет. Я хотел бы сегодня услышать, как оно дышит и чего ему не хватает для того, чтобы нормально дышать», - сказал Президент.

Александр Лукашенко отметил, что по всем вопросам развития села были не просто приняты решения, а вложены колоссальные ресурсы, чтобы сельское

хозяйство нормально работало. С учетом этого государство ждет соответствующей отдачи по всем направлениям развития АПК.

«Стратегические вопросы развития сельского хозяйства мы рассмотрим по резуль-

татам первого квартала, в апреле, как и договаривались, в Витебской, Могилевской или же Брестской области, где новые губернаторы. Может, они будут более откровенны и расскажут о проблемах, которые существуют, исходя из

того, что все-таки не они тому виной, что где-то плохо», - подчеркнул Глава государства.

Президент дал ряд поручений, касающихся надлежащего проведения посевной с учетом погодных условий.

БЕЛТА

От качества сева зависит урожай

Хозяйства Гродненской области готовы к проведению весеннего сева на достойном уровне

Об этом в Лиде на выездном заседании Гродненского облисполкома, на котором шла речь о готовности области к проведению весенних полевых работ, сообщил председатель облисполкома Владимир Васильевич Кравцов.

Обращаясь к руководителям хозяйств, сельхозпредприятий и организаций, губернатор подчеркнул, что от качества сева зависит последующая работа всего агропромышленного комплекса.

По словам заместителя председателя комитета по сельскому хозяйству и продовольствию Сергея Шевчика, перед АПК области стоит задача в этом году подтянуть хозяйство-аутсайдеры как по производству зерна и других культур, так и по кормам. Кроме того, важно грамотно и своевременно провести подкормку и защиту растений, обеспечить высокое качество всех видов весенних полевых работ. Первый заместитель председателя облисполкома Иван Алейзович Жук подчеркнул, что иждивенчества в хозяйствах быть не должно, отстающим СПК необходимо выходить на безубыточную работу, просчитывать отдачу от затраченных в производство средств.

БЕЛТА

Весенние заботы

Дождливая погода в последние дни немного сдерживает ход сельхозработ, но, тем не менее, они продолжаются. На вчерашний день на Мостовщине было посеяно 3 505 гектаров из необходимых 19 058. Хозяйства завершают сев овса, сеют пшеницу и другие культуры.

В целом на Мостовщине посеяно 18 процентов яровых культур. У нас этот показатель выше, чем в соседних районах: Щучинском, Берестовицком, Волковысском, Дятловском и Свислочском.

Лучше других идет весенний сев в ЗАО «Гудевичи» и филиале «Дубно», где посеяно, соответственно, 760 и 696 гектаров.

В ОАО «Черлёна» посеяно уже 564 гектара из 2915 по плану. Здесь посеяно 50 гектаров овса, 390 -- ячменя, 124 -- пшеницы.

Валерий Владимирович Строк (на снимке) работает механизатором в ОАО «Черлёна». Трудовой стаж у него -- свыше 30 лет. Это опытный, квалифицированный работник. Теперь на своём тракторе «Беларус-1221» он трудится на весеннем севе. Валерий Владимирович посеял все необходимые площади под овёс и 57 гектаров ячменя.

С. ЗВЕРОВИЧ
Фото автора

Жыццё, пражытае на чыставік

Старшыня Курылавіцкага сельсавета С. В. КАСПЯРОВІЧ і ветэран Вялікай Айчыннай вайны І. А. ДЗЯЙКАЛА.

Сцефаніда Ігнатаўна і Іван Аляксеевіч ДЗЯЙКАЛА.

Чалавечы жыццятніс, у адрозненне ад школьнага сачынення, якое можна перапісаць, каб напавіць адзнаку, адразу пішацца на чыставік. І шчаслівы той чалавек, калі пракручваючы ў памяці пражытае і перажытае, яму нічога не хочацца ў ім перайначыць. Муж і жонка Іван Аляксеевіч і Сцефаніда Ігнатаўна Дзядка з вёскі Займішча, што на тэрыторыі Курылавіцкага сельсавета, з кагорты тых, хто не мае патрэбы і не хацеў бы перапісаць свае біяграфіі. "Хоць усякае было ў нашым жыцці, радаснае і сумнае, шчаслівае і трагічнае, і цяпер цяжка дакладна вызначыць чорных ці светлых палосаў было больш", -- робіць заключэнне Сцефаніда Ігнатаўна. 3 ёю пагаджаецца Іван Аляксеевіч.

Нядаўна гэтым паважаным вяскоўцам раённы ваенны камісар падалкоўнік Дз. Ф. Багдановіч уручыў медалі «70 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941-1945 г.г.»

Ухлёсе многагульнага. Абое ведалі незаздросны спірочы лёс, перажылі жахі страшнай вайны. Іван Аляксеевіч з сорак чацвёртага года ваяваў у саставе 1 Беларускага фронту. Сцефаніда Ігнатаўна была вывезена ў Нямеччыну на прымусовыя работы. Улада пры іх жыцці змянялася не раз. Дзядцінства прайшло пры паліках, затым прыйшлі саветы, пазней з'явіліся немцы, пасля энду усталявалася савецкая ўлада, затым Вялікая савецкая дзяржава развалілася. Па біяграфіі гэтых сціплых вяскоўцаў, якія ўжо размянялі дзевяты дзесятак гадоў, можна вывучаць навейшую гісторыю краіны, бо яна цесна звязана з лёсам кожнага асобнага чалавека.

Іван Аляксеевіч Дзядка родам з суседніх Рыбалавіч, а Займішча -- родная вёска яго жонкі Сцефаніды Ігнатаўны. Хлопцу толькі споўнілася дванаццаць гадоў, як не стала бацькоў. Сіротамі засталіся чацвёра малалетніх дзядцей, іх паразбіралі ў свае сям'і і выгадалі дзядзкі і цёткі. Дзядцінства Івана, як і большасці яго равеснікаў, прачудзіла ў няспынай слянянскай рабоце. Нават вучыцца як след хлопцу не давалася. За партыі пасядзеў толькі зіму, а астатнія прамудрасці жыцця і навук даваўся засвойваць у полі. Праўда, Іван Аляксеевіч някспеска чытае па -польску і па -руску, а вось пісаць не можа.

-- Можна, каб быў грамаднейшы, то пасля вайны застаўся б у арміі, -- разважае Іван Аляксеевіч, а так давалася вярнуцца ў Рыбалавічы.

Жыццё ж наша не прымае ўмоўнага ладу. І ў Івана Аляксеевіча складалася так, як складалася. У сорак чацвёртым годзе, як толькі савецкія войскі вызвалілі мясцовасць ад ворага, усіх вясковых мужчын і маладых хлопцаў мабілізавалі на фронт. Некаторыя част малады салдат Іван Дзядка і разам з іншымі навабранцамі праходзіў ваенную вучобу пад Масквой. Затым быў першы і самы страшны бой за вызваленне польскага Кракава. Пазней былі іншыя не менш жорсткія баі ўжо ў Германіі, Чэхаславакіі, але той бой пад Кракавам Іван Аляксеевіч не можа забыць і сёння.

-- Ад прыграда Кракава засталіся адны руіны, рэдка які будынак уцаліў. А месца, дзе праходзілі баі, было заслана забітымі нашымі і нямецкімі салдатамі. Хоць было зразумела, што фашысты прайгралі, але

да апошніх дзён вайны яны адчайна супраціўляліся, -- успамінае Іван Аляксеевіч сваё баявое хрышчэнне. А светлы і радасны Дзень Перамогі салдат сустраў у Празе.

-- Усе, каму пашчасціла выжыць у ваенным пекле, радаваліся, што вайне канец, што засталіся жывымі, што хутка дамоў, -- успамінае Іван Аляксеевіч апошнія акорды вайны.

Але дамоў у родныя Рыбалавічы хлопеч вярнуўся толькі праз пяць гадоў. Давалася служыць у Венгрыі, дзе савецкія салдаты дапамагалі венграм ліквідаваць недабрыя фашысцкія банды.

Пасляваеннае жыццё таксама не было лёгкім. Іван Аляксеевіч працаваў на ферме, карміў і даглядаў цялят. Сцефаніда Ігнатаўна была паляводам. Адных толькі буракоў даводзіла паць да гектара, а іншы год і больш. На калгаснай рабоце працавалі ад цымна да цымна. А яшчэ будавалі сваю хату, падымалі на ногі траіх дзядцей. Даўно ўжо сталі дарослымі шасцёра ўнукаў і сямёра праўнукаў. Лёс раскідваў маладошае пакаленне Дзядкаў па свеце, да бабуй і дзядуй яны прывязджаюць толькі ў госьці. А вось дачка Ганна, якая ў маладосці разам з сяброўкамі паехала вучыцца ў Маскву, выйшла замуж, ды так там і засталася, а некалькі гадоў назад, пахваўшы мужа, на радасць бацькам, вырашыла вярнуцца ў родную вёску.

-- Не ведаю, чаго сёння бракуе нашым суседзям украінцам і чаму яны пайшлі вайною адзін на другога, калючыцца, забіваюцца. Вайна -- гэта ж так страшна. Хоць з апошнімі прайшло ўжо семдзесят гадоў, але яна часта паўстае ў памяці, асабліва вечарамі, пасля гэтага доўга не магу заснуць. Помню, у лесе, які падыходзіў да самай вёскі, нехта абстрэлаў і параніў траіх нямецкіх салдат. Хто гэта зрабіў, ніхто дакладна не ведаў, але на другі дзень у вёску панаехала нямецкае начальства, сабралі ўсіх жыхароў і прыгразілі, калі не даведваюцца, хто страляў і параніў немцаў, расстраляюць усіх вяскоўцаў. Усіх не расстралялі, а па наводцы мясцовага солтыса, які прыслужваў немцам, забралі восем мужчын, на якіх той самы солтыс меў зуб. Здраднік не пашкадаваў нават свайго роднага брата. Сярод тых, каго забралі немцы, быў і наш бацька. Помню, як распінача галасілі

вясковыя жанчыны, і сярод іх наша мама з малым братам на руках, які яшчэ нічога не разумее, але таксама заходзіў ад плачу. Перш чым расстраляць, арыштаваных некалькі дзён дапытвалі і білі. Лёс здрадніка-солтыса склаўся трагічна. Партызаны, каб адпомсціць і пакараць за данос, расстралялі яго дзядцей, самому здрадніку тады ўдалося ўцячы і схавалася, на нейкі час пазбегнуўшы кары. Вельмі шкада яго дачку, яна мая равесніца, прыгожая была дзядчына. Дзеці ж не вінаваты, што ў іх такі бацька. Ужо пасля вайны здраднік адсядзеў нейкі час у турме, -- расказвае Сцефаніда Ігнатаўна пра трагічны падзеі даўно мінулых гадоў, а голас дрыжыць і слязінка міжволі коціцца па яе шчаці, нібы тое, аб чым расказвае жанчына, адбылося толькі ўчора.

А ў сорак другім годзе Сцефаніду разам з іншымі маладымі хлопцамі і дзядчытамі вывезлі на прымусовыя работы ў Германію. Пятнаццацігадовай дзядчыне даводзілася працаваць на полі ў нямецкага гаспадара. А пазней разам з іншымі нявольнікамі цягала цяжка ваганеткі з мокрым глінай на чарапінным заводзе. Было цяжка фізічна, а у дадатак, холадна і голадна. На сорак чалавек варылі адзін раз у дзень вядро бульбы, не заўсёды і не кожнаму яна даставалася. Можна, ад непаспелай працы ў Нямеччыне ў Сцефаніды Ігнатаўны рана пачалі балець ногі і рукі.

Таму гады, пражытыя без вайны, Іван Аляксеевіч і Сцефаніда Ігнатаўна лічаць, нягледзячы на ўсе складанасці, шчаслівымі.

-- Сёння можна паскардзіцца толькі на адсутнасць здароўя, усё-такі хутка стукне дзевяноста. Дзядку раённай і мясцовай уладам, калгасу і асабіста старшыні Курылавіцкага сельсавета Сяргею Валяр'янавічу Каспяровічу, што дапамаглі зрабіць рамонт у хаце, памянць электраправодку. А нам ужо больш нічога і не трэба, -- сціпла зазначае Іван Аляксеевіч.

На такіх людзях, шчырых і ў меру сціпых, трымаюцца нашы маленькія вёсачкі.

Я. ЦЕСЛЮКЕВІЧ
Фота С. ЗВЯРОВІЧА

3 родных вытокаў

СЦЕЖКАМІ

Элізы Ажэшкі

Да конкурсу дзядчытаў рыхтаваліся разам з настаўніцай беларускай мовы і літаратуры Аленай Вячаславаўнай Лука. Паўноў дапамогу аказала і кіраўнік школьнага музея Ларыса Уладзіміраўна Эйсмант. Тым больш, што і Карына, і Крысціна з'яўляюцца экскурсаводамі музея, а Крысціна падчас тэатрализованай экскурсіі якраз і іграе ролю Элізы Ажэшкі.

Сваю даследчую работу дзядчытаў абаранялі, знаходзячыся ў нацыянальным дзядчыным адукацыйна-аздараўленчым цэнтры "Зубраня", дзе адбыўся фінальны этап конкурсу. На суд журы ад установа адукацыі Гродзенскай вобласці была прадстаўлена 81 работа, фіналістамі і ўдзельнікамі змены сталі аўтары 20 леп-

шых праектаў. -- Мы прапанавалі праект турыстычнага маршруту па гістарычных мясцінах, якія звязаны з жыццём і творчасцю класіка сучаснай літаратуры Элізы Ажэшкі, -- расказваюць нашы суб'есдніцы. -- Вялікім гонарам для нас было прадстаўляць вёску Лунна і яе ваколіцы, што сталі асновай рамана Э. Ажэшкі "Над Нёманам" і яе знакамітых нарысаў "Людзі і кветкі над Нёманам".

Абарона праекта была пабудавана ў выглядзе дыялогу двух эпох: сучаснасці і мінулага. Цяперашні час прадстаўляла адукацыя Гродзенскай вобласці была прадстаўлена 81 работа, фіналістамі і ўдзельнікамі змены сталі аўтары 20 леп-

ВЫНІКІ рэспубліканскага конкурсу дзядчытых вучэбна-даследчых работ "Я родным краем ганаруся" парадавалі педагогаў і вучняў Лунненскай сярэдняй школы імя Героя Савецкага Саюза Івана Шарамета. Дзесяцікласніца Карына Авярук і дзевяцікласніца Крысціна Пабежкі сталі пераможцамі конкурсу ў намінацыі "Знакі і тыя землякі".

мой пісьменніцы, якая расказвае пра тыя мясціны, якія яна вельмі любіла наведаць, а пасля апісала ў сваіх творах. -- Акрамя таго, у нашым праекце распрацаваны план шэрагу мерапрыемстваў, якія дазволілі б названы турыстычны маршрут зрабіць яшчэ больш прывабным, і не толькі для аматараў літаратуры, але для ўсіх, хто любіць прыроду і актыўны адпачынак, -- удакладняюць дзядчытаў. -- Мы прапанавалі аднавіць канюшні і вучыць верховой язды, падчас экскурсіі наведаць кузню і атрымаць майстар-клас па кавальскай справе, а яшчэ -- адпачыць на берэзе Нёмана і падсілкавацца

абедам з нацыянальных страў. Добра было б, каб з'явіўся зацкаўлены ва ўсім гэтым спонсар ці мецэнат.

Таксама распрацаваная экскурсія прапанава наведванне геалагічнага агалення Самастрэльнікі, якое ўзнікла прыблізна 115 тысяч гадоў таму і яшчэ багата рэшткамі старажытнай флары ў колькасці 101 віду.

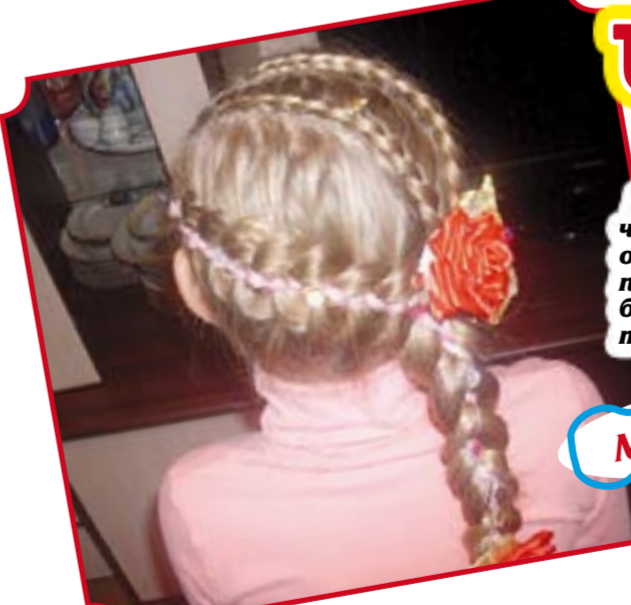
Рамантычна настроеныя асоб, канешне ж, зацікавіць помнік Яну Цыцільці. Як сьвярджае легенда, яны паходзілі з розных саслоўяў, але вельмі кахалі адзін аднаго, таму збеглі і пасяліліся ў лесе, каб быць заўсёды разам. Кажуць, што менавіта яны былі заснавальнікамі

вёскі Багатрэвічы. Прыпынку дадзена турыстычнага маршруту з'яўляюцца і магільніца і сарак паўстанцам 1863 года, і помнік архітэктурны позняга класіцызму 1782 года -- касцёл Святой Ганны ў Лунна. Дарчы, грошы на яго пабудову ахвяравала каралева Польская і Вялікая княгіня Літоўская Бона Сфорца, а пры князі Друцкім-Любецкім, у 1895 годзе, храм быў фундаментальна перабудаваны і набыў расы неакласіцызму.

-- Праводзяць летнія месяцы ў суседняй вёсцы Мінявічы, Эліза Ажэшка часта наведала лунненскі касцёл. Яна нават фінансавала будаўніцтва алтара,

Н. ШЭУЧЫК
Фота С. ЗВЯРОВІЧА

Чудо-косы!

Прическа - самое главное в образе девушки! А чудесные ажурные косы, которые заставляют огидаваться окружающих, -- это красиво, модно, практично и женственно! Нарядные кудри всегда были и остаются актуальными как на праздник, так и на каждый день!

Мастерская

Елена Марчук, жительница города Мосты, нашла себя в плетении красивых ажурных кос. Каждый раз она любит делать что-то новое, необыкновенное и сногшибательное! У Лены двое детей: сын Артём и дочь Виктория. Вот девочка-то и стала маминной моделью.

-- У нас длинные волосы, поэтому заплетать-ся красиво мы очень любим, - делится Елена. Увлекается таким ажурным плетением кос она начала два года назад. Вначале это были простые косички, а со временем уже с помощью фантазии причёски превратились в чудо-косы!

Мастерица каждый раз придумывает что-то осо-

бенное, не повторяется! Бывает, яркие ленточки вплетет в косы, украсит бусинками или бантиками. Главное -- это ваша фантазия!

Теперь и дочь -- "модная девушка", всегда может похвастаться новой и оригинальной причёской.

-- Задумывалась уже о будущем. Не стоить останавливаться на данном этапе. Буду и дальше развивать своё творчество. Поэтому в скором времени хочу организовать какой-нибудь кружок по этому направлению.

А. МАКАР,
студентка Института журналистики БГУ
Фото из личного архива Е. Марчук

**Жадаем
шчасця!**

**ДАРАГАЯ ДАЧУШКА, СЯСТРЫЧКА,
ШВАГЕРКА, ЦЁЦЯ, БАБУЛЯ
ВАЛЯНЦІНА УЛАДЗІМІРАўНА ДАРАФЕЙЧЫК!**

Сардэчна віншваем цябе з юбілеем!

Дзень юбілею -- заможнае свята,
Таму мы жадаем шчасця багата,
Хваробы нікай не ведаць ніколі,
Пражыць яшчэ столькі, а можа, і болей.
Хай смутку ніколі не ведаюць вочы,
Спакой у душы будзе ў дні і ў ночы,
У хаце заўсёды пануе дастатак,
Каханне і радасць даюцца ў дадатак.

З любоўю мама, сястра Людміла з мужам,
пляменнікі Святлана, Ігар, Надзея і іх сем'і,
унук Яраслаў

**ШАНОўНЫ КСЁНДЗ
РЫШАРД ЯКУБЕЦ!**

Віншваем Вас з надыходзячымі імянінамі і
Днём Святара. Ад шчырага сэрца жадаем
Вам моцнага здароўя на доўгія гады, шмат
сіл, стойкасці і радасці ад выконваемай
пастарскай паслугі. Няхай Святы Дух шчодро
адорыць Вас сваімі дарамі, каб Вашы казанні
і Ваша дапамога маглі ратаваць і радаваць
душы людзей, каб святло Вашай веры
распаўсюджвалася на ўсіх людзей на Вашым
жыццёвым шляху і прыводзіла да навяр-
тання тых, хто яшчэ не пазнаў Езуса Хры-
ста. Мы дзякуем Богу за дар Вашага жыцця.
Дзякуем Вам за Вашы малітвы і намаганні ў
абвяшчэнні Божых словаў. Няхай Езус, якога
Вы кожны дзень трымаеце ў сваіх далонях,
бласлаўляе Вас, а маці Божая
Каралева Супакою ахінае плашчом сваёй
мацярынскай апекі. Жадаем сталай апекі
св. Заступніка і шчодрых дароў Свято-
га Духа. Няхай на Вашым твары заўсёды
госціць усмешка, а Вашае жыццё заўсёды
будзе напоўнена святлом, радасцю і моцнай
непахіснай верай. Ад усяго сэрца дзякуем
за працу ў нашым касцёле, абвяшчэнне
Божых словаў, за добрае сэрца і клопат аб
парафіянах і святыні!

Парафіяне з Мікелеўшчыны

**18-19 апреля 2015 года
(суббота-воскресенье)**

Открытая игровая площадка
стадиона «Неман» г. Мосты.

Районные
соревнования
в программе
спартакиады
трудящихся:
МИНИ – ФУТБОЛ.

Участвуют производ-
ственные коллективы.

Начало соревнований --
в 10 час.30 мин.

Отдел образования, спорта и туризма
Мостовского РИК

Спорт

Шесть городских и три сельских коллектива физкультуры приняли участие в районных соревнованиях по настольному теннису в программе районной спартакиады трудящихся.

Безусловными лидерами турнира по настольному теннису стали представители районного унитарного предприятия жилищно-коммунального хозяйства. Они показали настоящий спортивный характер, упорство, выдержку и в итоге -- праздновали победу.

Приёмами красивой и результативной игры овладели и сотрудники районного отдела внутренних дел. Но на этот раз им немного не повезло, и они

М. ПЕКАРЕЦ, В. КАЛЮК, М. КОСОЗУБОВА.

Поединок за теннисным столом

С. ТКАЧУК, В. МАГЕР, П. БУТЬКО.

стали вторыми.

Замкнула тройку лидеров команда открытого акционерного общества «Мостовдрев», которая продемонстрировала сплоченность и крепкий командный дух. Четвертыми стали теннисисты из района электрических сетей.

Среди сельских коллективов победу одержали спортсмены из сельхозпредприятия «Мостовчанка». Второй результат – у представителей филиала «Дубно». На третьем призовом месте – теннисисты открытого акционерного общества «Черлена».

Личное первенство среди участниц женщин возглавила Валентина Калюк из РУП ЖКХ. Звание призеров завоевали Мария Косозубова из филиала «Дубно» и Марина Пекарец из РУП ЖКХ.

Лучшим игроком соревнований по настольному теннису среди мужчин стал начальник отделения ГАИ районного отдела внутренних дел Петр Бутько. Второй результат -- у представителя МРУСП «Мостовчанка» Виталия Магера, третий – у Сергея Ткачука из РУП ЖКХ.

Победители и призеры турнира были награждены.

Н. БЕЙДУК

Сок берёзовый по трубке
Звонко капает в бидон,
И минутка за минуткой --
Завтра будет полон он.

Он прозрачный, как слезинки,
Сок весенний у берёз.
Натекло до серединки.
Не жалея, берёза, «слёз»...

Фото С. ЗВЕРОВИЧА

Галоўны рэдактар Станіслаў Рышардавіч ЗВЯРОВІЧ

Зара над Нёманам

Мастоўская раённая газета.

Газета выходзіць у сераду і суботу.
У тыдзень выпускаецца два нумары.
Выдаецца ў г.Масты, Гродзенскай вобласці,
Рэспубліцы Беларусь.

Заснавальнікі: раённы выканаўчы камітэт, раённы
Савет дэпутатаў, працоўны калектыў рэдакцыі.
Рэгістрацыйнае пасведчанне №1214.
Выдадзена 8 лютага 2010 года Міністэрствам
інфармацыі Рэспубліцы Беларусь.

АДРАС
РЭДАКЦЫІ:
231600,
г.Масты,
вул.Савецкая,34
Індэкс 64033

ТЭЛЕФОНЫ: галоўнага рэдактара -- 3-21-65, нам. гал. рэдак-
тара -- 3-24-33, адк. сакратара -- 3-22-29, аддзела пісьмаў --
3-33-45, аддзела сац.-эканамічнага развіцця -- 3-35-85,
бухгалтэрыі і аддзела рэкламы -- 3-35-23, камп'ютарнага
цэнтра -- 3-23-17, аддзела радыёвяшчання -- 6-13-57.

Набор і вёрстка камп'ютарнага цэнтра "Зары над Нёманам"
Газета надрукавана афсетным спосабам у ГАУПП "Гродзенская друкарня":
230003, г.Гродна, 3, вул. Паліграфістаў, 4. Разл.рахунак рэдакцыі №3015240090011,
РКЦ №10 у горадзе Масты філіяла ААТ «Белаграпрамбанк» -Гродзенскае абласное
ўпраўленне, код банка 457, УНП 500126806, ОКПО 02478504.
Падпісана да друку 31 сакавіка ў 10.00. Тыр. 4462 Зак.1939

Наш сайт у інтэрнэце:
<http://www.mosty-zara.by>

E-mail: zarja@mail.grodno.by

ISSN 2218-919X

Адказнасць за падбор і выкладанне фактаў нясуць
аўтары публікацыі. Выказаныя ў іх думкі могуць
не супадаць з пунктам гледжання рэдакцыі і
не накладваюць на яе ніякіх абавязкаў.
За змест аб'яў і іншай рэкламы рэдакцыя
не адказвае. Усе даведкі ў рэкламадаўцаў.